

Veelomvattendheid

Het leven kan aardig veel op je bordje leggen van tijd tot tijd. Het is veelomvattend. Het is een ontdekkingstocht wat deze veelomvattendheid je te vertellen heeft. Ben je er goed in of voel je je ook geregeld falen in het teveel? Veelomvattendheid kan een gave maar ook een beproeving zijn. De tekst is een bewerkte verkorte weergave van de stilte/inspiratiedag over dit onderwerp op 7 juni 2019.

**Veelomvattendheid is een gave en een bezoeking tegelijkertijd.
Het is prachtig als je jezelf tot vele zaken kan richten
en tegelijkertijd vraagt het ook het een en ander van je
omdat het niet vanzelfsprekend is dit allemaal aan te kunnen.**

**Wie dus uitstaat met vele zaken
en bovenal zaken tot elkander dient te verhouden,
heeft bovenmatig aandachtvolheid nodig
om dit in goede banen te leiden.**

**Los daarvan zijn de afzonderlijke verantwoordelijkheden
ten opzichte van iedere taak die verricht is veelvragend,
menigmaal is het ook veelvragend door tijdgebrek ingegeven.**

**Hoe hier bewust mee om te gaan
ter verdieping van al het gegevene
en zichzelf te leiden binnen de context van gebeurtenissen.**

Toelichting:

Veelomvattendheid is een gave en een bezoeking tegelijkertijd.

Een gave bestaat eruit dat je je wenst te behartigen tot meerdere zaken en de bezoeking is (daar zit het woord 'zoeken' in) hoe je gerichte aandacht kan brengen naar die onderwerpen die jij wenst te begeisteren en van aandacht wenst te voorzien.

Het gaat erom, hoe land je in een onderwerp en hoe krijgt het ook waardige aandacht. Als je met velerlei zaken uitstaat waar je hart zich naar richt en tegelijkertijd ook je huishouden hebt, je familiebeslommeringen, allerlei zaken die tegelijkertijd kunnen passeren terwijl je je aandacht al gericht hebt op iets, dan krijg je de oefening dat je in overgave als een riethalm dient te leren bewegen terwijl de storm jou teistert. Er kan nog meer bijkomen en je dient aan selectie te doen maar sommige zaken zijn echt niet te selecteren daar heb je je toe te verhouden. Ondertussen dien je met aandacht naar binnen te gaan in het bevoelen van de verbinding met talloze zaken tegelijkertijd. Het is helemaal niet erg om een gave gewaar te zijn, maar als die gave zich over meerdere onderwerpen uitstrekt, dan wordt het wel minder eenvoudig.

De volgende zin:

Het is prachtig als je jezelf tot vele zaken kan richten en tegelijkertijd vraagt het je ook het een en ander omdat het niet vanzelfsprekend is dit allemaal aan te kunnen.

Er zijn veel mensen zoekende naar iets waar ze voorkeur op hebben. Het is dus voor mensen al een geluk dat ze voorkeuren hebben. Dat vergeet je soms wel eens gaandeweg. Mensen die vele aandachtspunten hebben staan er niet meer bij stil dat anderen een aandachtspunt zoeken. Dus het is prachtig dat jij weet waar je aandacht aan wil besteden.....

Het is prachtig dat je jezelf tot vele zaken kan richten, dat is een compliment waard. Het vraagt ook bevestiging in jezelf dat het fijn is dat je je geraakt voelt door zaken....maar tegelijkertijd vraagt het jou ook het een en het ander. Het vraagt niet alleen bemoediging, het vraagt vaak ook dat je jezelf troost. Want als jij jezelf niet waarneemt, dan is het maar de vraag wie jou in die veelheid kan zien. Je hoopt het en je claimt het misschien soms van anderen, maar het is maar de vraag of ze enig invoelingsvermogen hebben, waar jij allemaal mee uitstaat.

En dan komt nog het punt..., overschat je jezelf niet binnen het vele wat je wenst te bereiken. Wat is een natuurlijke omgang met het vele waarop je geraakt bent en waar leid je aan overschatting? Het is namelijk niet vanzelfsprekend dat je het allemaal aan kan. Je hoopt dat je het aan kan en je intentie is van harte..... En als iets van harte qua intentie is, dan wil je je toch niet schuldig maken aan dat je het niet allemaal aan kan... Echter, wat je aan wilt kunnen.... betracht dan wel de goede volgorde daarin.

Wie dus uitstaat met vele zaken en bovenal zaken tot elkander dient te verhouden, heeft bovenmatig aandachtvolheid nodig om dit in goede banen te leiden.

Weet je wat aandachtvolheid is en hoe je dat maximaal aan kan wenden, wat de voorwaarden daarvoor zijn? Want als je je voorneemt je tot vele zaken te richten, dan dien je buitengewoon talentvol te worden in aandachtvolheid en ontspanning tussendoor.

Los daarvan zijn de afzonderlijke verantwoordelijkheden ten opzichte van iedere taak die verricht is veelvragend, menigmaal is het ook veelvragend door tijdgebrek ingegeven.

Zelfs al wil je in volstrekte aandachtvolheid je richten tot talloze onderwerpen, hoeveel tijd heb je per onderwerp? Dus, hoe verbeter jij je eigen condities bij tijdgebrek? Dat is een belangwekkende vraag.

Hoe hier bewust mee om te gaan ter verdieping van al het gegevene en zichzelf te leiden binnen de context van gebeurtenissen.

Dit is waar we vandaag bij stil zullen staan.

Vraag deelnemer: kun je ook veelomvattend vele onderwerpen in jezelf bevatten?

Dat is zo, dat is ook veelomvattendheid. De detaillering van aandacht die je in jezelf neerlegt naar wisselende onderwerpen toe, om de onderlinge connecties daarvan gewaar te zijn, is een veelomvattende taak. Daarin ben je minder afgeleid door de omgeving, want die doen geen verzoeken naar jou, het vindt in jezelf plaats. Als je dat in een rustig belevingsveld onderzoekt dan raak je daar niet van in de war. Echter, zo binnen zo buiten. Dus het geldt ook voor mensen die van buiten vele verzoeken krijgen....als ze het in stilte kunnen bevatten in henzelf is hun rekbaarheid groter.

Ik zal nog even een korte uitbreiding hierop geven.

Als er innerlijk veel huiswerk is gedaan, heel gedetailleerd op allerlei zaken van de dieptepsychologie, dan is het voorwerk gedaan om interactioneel grootschalige processen naar buiten toe te kunnen begeleiden. Dat houdt in dat zij, die dat proces al ondergaan hebben, in de praktisering van de overdracht naar anderen gaan staan op die deelgebieden die ze zelf al vertegenwoordigd hebben in zichzelf. Hoe meer onderwerpen door jou uitgespit en doorleefd zijn, hoe veelomvattender je deze onderwerpen in de buitenwereld kan 'bemachtigen' om vervolgens daarin coördinerend naar buiten toe op te kunnen treden. Je kan dan begeleider zijn van processen bij derden die uitstaan met die deelgebieden die jezelf opgelicht hebt.

Bij sommigen van ons hier zijn deelgebieden opgelicht, die nu in de buitenwereld geactiveerd worden in interactieprocessen met mensen en processen die in de grotere

wereld gaande zijn. Andersom ook, als je aangesproken wordt op grotere gebieden in de buitenwereld dan dat jij kan omvatten dien je eerst dieper in jezelf plaats te nemen om bekend te worden in die materie, voordat je bemiddelend naar buiten op kan treden. In het algemeen zitten hier mensen met een versnelde ontwikkelingsdrang. Dat houdt in dat de processen doorsnee groter in maat zijn dan dat je verwacht hebt. Je intentie voor bewustzijnsontwikkeling wordt in die onstoffelijke wereld feilloos opgepakt. Als je intentioneel uitreikt in wenskracht van bewustzijnsontwikkeling of in wenskracht je ondersteunend opstelt naar wereldprocessen toe, dan zijn Ze gelijk wakker en alert. Dat je je dan somtijds overrompeld voelt door de aanspraak die opeens op jou gemaakt wordt ten positieve voor je bewustzijnsontwikkeling, is in de maat van je oproep. Echter, soms moet je dan nog wel even aan de praktisering van je oproep wennen. Zie er af en toe ook de hilariteit van in, dat houdt het in ieder geval een beetje luchtig. Als je groter aangesproken wordt dan dat je denkt dat je aankan, dan heeft de onstoffelijke wereld echt wel door dat de tijd er al rijp voor is, maar zit je even in de hoogste bijscholing. Met andere woorden, er zijn geen vergissingen mogelijk.

Schouwing veelomvattendheid

- Allereerst. Ieder mens heeft een gedifferentieerde versie van veelomvattendheid. Je eigen veelomvattendheid is een ander type dan van een ander mens. Dat voorkomt invullingsgedrag voor anderen.
- Het tweede is, ieder kent daarin zijn eigen maat. De maat van jouw veelomvattendheid is anders als die van een ander. Sterker nog, die kan in een andere gelaagdheid plaatsvinden. De veelomvattendheid kan heel diep van binnen geworteld zijn in je innerlijk leven, maar kan ook heel sterk in expansie zijn naar buiten. Het kan te maken hebben met innerlijke processen, uitstaand in een heel fijnmazig gebied in jezelf. Maar het kan ook uitstaan met een veelomvattend doen in het praktiserende dagelijkse. Het kan te maken hebben met een hoeveelheid rijkdom aan diverse talenten die met elkander op moeten reizen, maar het kan ook te maken hebben met een veelbezetheid van vele mensen die dagelijks een beroep op jou doen en waartoe je je dient te verhouden. Het kan te maken hebben met werkzaamheden die je beroepshalve vervult en die veelvragend zijn. Maar het kan ook te maken hebben met constellaties van vriendschappen, in familie, et cetera...
Het *grote wereld gebeuren* kan ook veelomvattend beslag op ons leggen. De complexiteit van factoren is per mens uiterst uniek. Het tijdsfragment van leven waar je nu in gevat zit, kan heel verschillend zijn met tien, twintig of dertig jaar

geleden. Veelomvattendheid is dus een heel uitrekbaar thema.

- *Veelomvattendheid heeft aansturing nodig* in welke laag je je ook bevindt van dit grote thema. Die aansturing vindt het meest zuiver plaats als die vanuit je Hoger Zelf plaats vindt. Jouw Hoger Zelf heeft meer weet van bedoeling en intentie tot einduitkomst van jouw functioneren hier op aarde dan dat je menselijk kan bedenken. Om je veelomvattendheid goed te belopen, dien je voldoende innerlijke rust te bewerkstelligen om signalen dieper uit jezelf op te kunnen vangen. Dat zijn niet de signalen vanuit je emotieveld (die kunnen wel een grenservaring aangeven van dit is me vandaag teveel). Het gaat erom waarom je wordt aangesproken tot iets en wat de zuivere verhouding van jou tot het onderwerp is. Op sommige taken ben je meer berekend dan op andere. Sommige taken geven vleugels, andere taken geven een gevoel van uitdaging. Dan ga je misschien door omdat je die uitdaging belangwekkend vindt. En weer andere taken lijken helemaal niet lekker bij je te vallen maar dienen noodzakelijkerwijs wel verricht te worden. Je hebt allerlei lagen daarin die je niet over kan slaan en die ook nog in verhouding tot elkander gebracht dienen te worden, want niet alles valt af te stoten naar anderen.

Korte meditatie

Ik wil jullie vragen of jullie even willen gaan staan en op harthoogte je armen willen buigen, zodat de vingers elkaar gaan raken of over elkaar heen gaan vallen en dat te verbinden met het woord veelomvattendheid. Wat je dan voelt, is, dat je armen uitreikend zijn op harthoogte en dat je in de maat van je armen je je hart omringt..... Zo is het ook met jouw geestelijke zijn. De ruimte, de weidsheid van jouw geestelijk zijn, kan je in de maat van jouw geestelijk zijn ommantelen. De kunst is als je ommantelt in de aardse realiteit, dat steeds vanuit je hart te doen.....

Ga nu stil zitten met de ogen dicht en bekijk het thema veelomvattendheid eens alleen maar vanuit je hart. Dus als je onrustig denkt, of je denken komt niet tot rust. Of je hebt heel veel taken opgenomen. Of je bent bezig je eigen diepte te verkennen. Vanuit welke beweging doe je dat, hoe hartgestuurd is het, en dan hart met een t.....

(Stilte, lange stilte.....)

Hartgestuurd veelomvattend zijn

Realiseer je dat als het hart centraal staat binnen veelomvattendheid, dat jouw hartgebied, het hartchakra, het middelste chakra is van de zeven hoofdchakra's en dat

als het hart aan het roer staat, het trechtersvormig chakra van het hart over alle andere chakra's heen gaat vallen.

Hoe meer hartgestuurd je veelomvattend bent, hoe makkelijker jij er zelf helemaal in resoneert. Terwijl als je alleen aan zou sturen vanuit je wil of vanuit gevoelens van verplichting dan doen niet alle delen in jezelf daaraan mee. Dat put extra uit. Dus voel steeds weer hoe hartgestuurd ben ik verbonden met waar ik mezelf veelomvattend ervaar. Hoe hartgestuurd is mijn veelomvattendheid?

Het zou best zo kunnen zijn dat de veelomvattendheid een beproeving aan het worden is, omdat het hart te weinig vertegenwoordigd is waardoor je uit balans raakt. Dan kan je jezelf de vraag stellen, wat kan ik doen om mijn hart weer aan het roer te laten staan, om weer meer hartbegeesterd te zijn.

Er is een mooie gevleugelde zin en dat is: 'het hart verdraagt veel'. Als je naar het woord 'verdraagt' kijkt, zie je dat het hart je de toekomst in draagt en dat het dus de kunst is je steeds weer in het hart te loodsen als iets veelomvattend is. Je kan niet verplicht liefde voelen, het is een natuurlijke gift. Echter, als je van een belevingsveld als liefde afdwaalt, kan het je vaak wel steunen je te herinneren hoe het voelde dat je daar vrij en frank in stond. En dat kan je helpen om weer voorbij beperking te kijken.

Waarom is sturing vanuit het hart zo belangrijk?

Met dat je echt vanuit een hartenergie werkt, kan het chakra van het hart zo groot worden dat het over alle chakra's heen gaat vallen. Dat houdt in dat alle chakra's dan aangestuurd worden door de liefde. Alle afzonderlijke betekenissen die die individuele chakra's hebben, worden dan door de liefde ingekleurd.

Alle chakra's kunnen goed en minder goed functioneren en hebben ook hun bijmaak. Bijvoorbeeld als de solar plexus niet goed functioneert, om welke reden ook, dan ben je overemotioneel. In het basischakra dien je te rusten en verankering te voelen. Je dient jezelf te dragen in je schaal van je bekken. Als dat chakra te weinig koestering van je hart krijgt, dan heb je te weinig veerkracht om jezelf te dragen waar je veelomvattend dient te zijn. Toegepast op inzichtgebied. Je kan van alles qua inzicht begrijpen, maar als je het niet door de liefde laat inkleuren dan kan je iemand verketteren met je inzichten.

Het is ontzettend belangrijk dat alle chakra's overvleugeld worden door de liefde van je hart. Wat ik zelf al lang benoem is dat de grootste zielskwaliteit die geïncarneerd is in ons hele lichaam in hart en longen opgeslagen ligt. Dus jouw diepste wezenlijke zelf en de bedoeling van dit leven, je opdracht, de betekenis, ligt in dat hartgebied. Als je weinig contact hebt met je eigen hartbeleving, word je stuurloos. Veelomvattendheid heeft sturing nodig vanuit je diepere zijn en daarvoor heb je die hartconnectie nodig.

De kunst is steeds weer dat je zo thuis bent in je eigen belevingswereld dat het er voor jou niet meer toe doet of een ander het wel of niet aanneemt. Jij blijft jezelf en rust in

onafhankelijkheid.

Gisteren kwamen mij oude ontwikkelingspoorten onder ogen. In één van de poorten kwam naar voren, dat als mensen zich heel innerlijk volwassen gedragen (dat betekent dat ze in rust zijn met zichzelf en hun natuurlijke verantwoordelijkheid en mogelijkheden) dat dat door anderen vaak als te spiegelen ervaren wordt. Die kunnen zich aangesproken voelen op iets waar ze nog niet zijn. Ze zijn bijvoorbeeld nog niet in rust of innerlijk volwassen, of durven nog niet te zijn wie ze in wezen zijn.

In die ontwikkelingspoort werd uitgelegd hoe troostrijk je dan met jezelf overweg dient te gaan, omdat wat je oproept bij anderen vaak projectieachtige zaken naar je toe gaat brengen. Niet omdat je de intentie hebt een ander iets te spiegelen. Door wat je al bent spiegelt het vanzelf. Dus ook al ben je in rust aanwezig binnen dat wat je weet, of wat je te geven hebt, zolang je te weinig troostrijk jezelf omarmt, is het ook heel moeilijk om langdurig in zo'n functie te blijven. Het is niet omdat je dan iets verkeerd zou doen, maar je spiegelt iets waar de ander voor zichzelf nog onvoldoende aan toe is.

Een deelnemer reageert.. De vraag is wat moet je daarmee?

In feite dien je niks te moeten. Je bent wie je bent en de ander is wie hij is. Dat is wat het is. Het is alleen ten aanzien van jezelf, dat als je merkt dat mensen bijvoorbeeld de connectie met jou schuwen, dan weet je dat de ontmoeting gewoon teveel is voor ze. Niet omdat je wederzijds niet op elkaar gesteld bent, maar omdat de ander zich niet steeds aangeraakt wil weten. Hij denkt dat hij moet veranderen, omdat jij jij bent en hij daar ook een beetje op wil lijken.

Deelneemster: 'je hoeft het je dus niet aan te trekken'.

Je hoeft het je niet aan te trekken, maar het is wel...als je van die andere mens houdt, dan is het voor jezelf soms ook hartverscheurend dat het contact niet door kan stromen omdat de ander niet goed raad weet in de omgang met jou. Dus je hebt wel je eigen troost daarin nodig. Die ander laat je niet onverschillig want je houdt van die mens. Kijk als het alleen om jezelf te doen is dan is dat een ander verhaal. Er zijn tegenwoordig heel veel mensen die met anderen omgaan om zelf gezien te worden. Dat is een totaal ander perspectief. Als je echt in betrokkenheid je verbonden voelt met iemand, dan weet je dat je ook niet te dichtbij kan komen als het te veel is voor die ander.

Wat je kan doen is rekening houden met hoe de ander het contact zou wensen. Liefde is in principe belangeloos. Je kan je leven lang van mensen houden al zie je ze nooit meer, dat is heel belangrijk om te beseffen. Als je het hebt over het geestelijke perspectief van veelomvattendheid, dan kan je veelomvattend van velen houden, zelfs al ontmoet je ze niet letterlijk. Er zijn eeuwigdurende relaties gaande, in de stof en ook in het leven na dit

leven, die energetisch verbonden zijn en soms in de letterlijke contactloosheid zitten van elkaar niet zien. Dus het is belangrijk die veelomvattendheid heel ruim te kunnen zien.

Deelneemster.....De vervolg vraag is, hoe troost je dan jezelf?

Het heeft te maken met leren huizen in bepaalde vormen van eenzaamheid. Dat doe je door echt in grote toegenegenheid tot jezelf in te keren. Je eigen innerlijke huis kleed je steeds comfortabeler aan in het gemis van vriendschappen buiten en zonder ontkenning dat je die vriendschappen mist. Je mag niet verdoezelen dat je het mist, maar je dient het comfortabeler voor jezelf te maken. Wat je specifiek aan jezelf toekent heeft een mate van vervulling die dat op kan vangen en het is voor ieder verschillend wat hij daarvoor nodig heeft.

Waar het eigenlijk om gaat is de onafhankelijkheid van de liefde, die staat op zichzelf. Die is niet bezig met of de ander je liefde zal beantwoorden. De grootste liefde is dat je van mensen houdt die niet van jou houden terwijl je wel van hen houdt. Dan weet je zeker dat het niet om je persoonlijke bevestiging gaat en daar zit een enorme scholingsweg in. Je kan van heel veel mensen houden die niet van jou houden, dan weet je dat je goed geschoold bent in de liefde.

Nuances in afstemmingsgedrag

Er is een fijngevoelige vraag hier en die heeft te maken met de persoon die hem stelde, die wil zich altijd goed afgestemd weten, op een ander, hoe iemand het beste tegemoet getreden kan worden....daar doet iemand sterk zijn best voor om in handeling en in taal het zo goed mogelijk te doen. Maar, zegt ze, als iets dan niet goed overkomt vraag ik me af of ik wel voldoende afgestemd ben. En zegt zij ook, ik heb een sterke leerbehoefte in mezelf, dus dan neem ik me voor om de volgende keer nog beter af te stemmen, maar wat is nu wijsheid zodat het niet geforceerd wordt.

Ik ga kijken hoe zo'n proces verloopt en dan ga ik er over delen.

Allereerst, jouw hoogste intentie in afstemmen is, dat je iemand bemoedigd achterlaat. Daarom stem jij af, dat is de basis van jouw afstemmingsgedrag. Echter, niet een ieder wenst bemoedigd te worden. Veel mensen willen medeleven maar geen bemoediging ontvangen. En wanneer je een ander bemoedigt bij wie het om het meeleven ging, die heeft de indruk, dat die misschien meer dient te activeren dan waar hij zelf op uit was. Om het nog fijnmaziger te benoemen: onder de mensen die medeleven hopen te ontvangen is een kleine groep die medelijden in plaats van meeleven wil ontvangen en daar moet je je niet aan stoten. Want meeleven kan ondersteunend zijn om iemand te laten rijpen naar bemoediging in verandering, om verandering van situaties voor te

staan. Echter, mensen die uit zijn op medelijden hebben geen behoefte aan verandering. Die hebben behoefte aan zich gezien weten, keer op keer op keer op keer....soms in ongeëvenaarde grootte. Met andere woorden: er is niet snel een eind aan te breien aan medelijden willen ontvangen. Dat slurpt energie. Dus met dat jij je afstemt zou je de vraag kunnen stellen in je afstemmen: is dit een mens die medeleven hoopt te krijgen of bemoediging? En dan zal de uitkomst makkelijker zijn.

Hoog gepotentieerd geven

Er is een nieuwe vraag. Hoe kan je hoog gepotentieerd geven en wellicht zelfs met een enkelvoudige handeling een wereld van betekenis scheppen?

Allereerst, wat je geeft dient goed uitgekristalliseerd in jouzelf te zijn, in diepte doorvoeld, doorleefd en eigen gemaakt. Wat je geeft is een onderdeel van je eigen levenservaring wat ook weer onthecht is geraakt van jezelf als mens. Echter, heel veel mensen geven hun betekenis over aan anderen, maar er ligt nog heel erg hun eigen betekenis in. Kun je een beetje voorstellen wat ik bedoel te zeggen?

Als je net iets meegemaakt hebt en je bent er nog helemaal vol van, zit je auraveld nog helemaal vol met de kleuring van je eigen verwerkingsgebied. Je kijkt naar een ander, je kijkt door je eigen verwerkingsveld heen en je denkt, hé, herkenning en dan kom je met je inzichten, die je net zelf ontdekt hebt of aan het ontdekken bent. Dat werkt niet.

Een hoog gepotentieerde gift is een uitgekristalliseerde doorleving die onthecht is van je persoonlijkheid. Op het moment dat je geeft heeft die doorleving een neutrale hoog gepotentieerde werking. Je kan dan zeggen dat je van je zielenkwaliteit geeft.

Ter vergelijking. Ik heb in het verleden vaak met Bach bloesemremedies gewerkt. Die remedies zijn gevormd doordat de dauw de zielenkwaliteit van de net geplukte bloesems in zich opneemt. De dauw wordt daarmee in feite gepotentieerd door het zielenleven/de essentie van de bloesem. De remedies werden middelen voor heel fijnmazige psychologische ondersteuning aan mensen. In feite is wat ik zo net benoemde hetzelfde. Als je geeft van jouw essentie wat op zielsniveau in jou is ingedaald, dan ben je hoog gepotentieerd aan het geven.

Een hoog gepotentieerd veld vasthouden

Er is een nieuw...onderzoeksgebied noem ik het even....

Er is hier een deelnemer die zegt: ik heb me meerdere keren aangesloten gevoeld op een hoog gepotentieerd veld en ik heb getracht naar beste kunnen dat veld ook in mezelf te

activeren, meer blijvend van aard, om de betekenisvolheid daarvan zichtbaar te maken naar buiten toe. Echter, tot mijn grote verbazing kan ik het niet goed vasthouden en blijkt het elke keer niet te lukken zoals ik het van tevoren qua intentie hoopte. Wat hij zich nu afvraagt is: wat doe ik in die bemiddeling naar dat hoog gepotentieerde veld met mezelf waardoor zaken niet vlotten zoals ik het intentioneel hoopte.

Ik ga schouwen, zodat ik de vinger erop kan leggen....

Het eerste wat ik waarneem is dat je dan als het ware door hoop ingegeven te snel wil gaan terwijl het een oprijzende gebeurtenis is. Want wie op een hoger veld aangesloten wordt, wordt 'herpooled'. En wel om die reden dat een fysiek lichaam, maar ook het geestelijk vermogen en het denkvermogen, ruime tijd nodig heeft om een hogere frequentie te kunnen dragen.

Als je uit een te hoog vaatje tapt, kom je onder hoogspanning te staan en kan je het fysiek, emotioneel, maar ook in de denkwereld niet goed geconstrueerd houden.

Wanneer je oplichtende ervaringen hebt, van een hogere orde, dan is dat vaak een tijdelijke gebeurtenis, als een soort eerste inprent van een hoger energie level. Echter, de incarnatie van die energie heeft tijd nodig. En als je dan als het ware teveel je fysieke eigenheid al wil oprekken en je mogelijkheden daarin om dat veld steeds weer aanspreekbaar vooraan te hebben laten staan, dan kan het te veelvragend zijn.

Het is een oprijzende gebeurtenis. Langzaamaan moet het energieveld in jou verlegd worden, waardoor die andere energie gedooft kan worden en dan duurt het nog een hele tijd voordat het makkelijk aanvoelt. Kan je het zo pakken?....

Dus in principe doe je niks verkeerd. Behalve, dat als het er is, moet er geen wil op staan om het aan te willen houden. Wat ik bedoel te zeggen....op het moment dat je een hoog gepotentieerd gevoel hebt, dan is het ja en amen en je doet er op dat moment mee wat je er mee kan doen. Daarna laat je het los. Het is niet de bedoeling dat je iets vast houdt wat zich niet vast laat houden want anders ben je vervolgens teleurgesteld.

Deelnemer reageert...ja dat is altijd wat er aan de hand is. Ik ervaar het dan als falen.

Het is geen falen. Wat ik eigenlijk zeg is dat de energie aan het initiëren is en een initiatie kan niet aangehouden worden want dan krijg je een overdosis.

Op het moment dat je geïnitieerd wordt, kan je met die energie doen, wat er mee mogelijk is. Als het zich weer onthecht, dan moet het doorwerken op je hele lichamelijke en geestelijke gesteldheid en op je gedachtewereld. Dat heeft tijd en rust nodig. Je dient dus heel onthecht te zijn in een spirituele ontwikkeling, en dat is voor de doorsnee mens niet makkelijk.

Deelnemer: als je zo'n hoog gepotentieerde beleving hebt dan hoop je ook dat het groots en meeslepend zich mag tonen.

Ik ben natuurlijk ook in het verleden behoorlijk hoog gepotentieerd aangesproken. Ik ben blij geweest met mijn nuchterheid dat ik dacht: "Oké hier ben ik...als ik nodig ben, mij heb je en als het waar is dan zal ik het wel zien". Dat is denk ik de juiste basishouding. Ik heb mezelf de ruimte gegund om erin te groeien. Ik heb zeven jaar lang iedere dag minstens een uur gemediteerd, yoga gedaan en iedere dag afgestemd. Niet met de bedoeling wat het ooit zou moeten worden, maar om in het moment zelf te zijn. Ook al zag ik een bepaalde uitkomst, toen al, ik dacht, als het zich doorzet, zal het zich wel tonen als het zover is. Je zit jezelf in de weg als je daar in de tijd op vooruit wilt lopen.

Laten we wel zijn: ik heb een groot archief voor als ik er niet meer ben.... Natuurlijk had ik het als mens ook heel fijn gevonden als de maatschappij er al eerder van had kunnen genieten. Er waren heel veel dingen gemakkelijker gegaan als ze eerder aangenomen waren. Een mens dient in zichzelf te onthechten van de uitkomst. Je geeft naar beste kunnen, het zij zo. Hoe een ander of de maatschappij daarmee overweg gaat, is de verantwoordelijkheid van anderen, niet van jezelf. Je kan alleen maar het beste doen naar vermogen, zodat je het nalaat voor hen die het willen vinden. Het is anders dan een politieke carrière. Ik heb vaak in het verleden gezegd dat ik hele ministeries kan vullen met werk. Zo veel ligt er, als ze dat in uitvoering zouden willen brengen. Echter, ik ben geen mens nu met een politieke verantwoordelijkheid. Ik heb een andere functie, namelijk zaken doorgeven. Het is dus ook wat je functie is binnen waarop je geïnspireerd wordt en het in die maat te zien. Dus laat het oprijzen.

Fysieke disbalans om veelomvattendheid te verdragen

Vraag deelnemer: als je veelomvattend zou willen zijn, maar er is een energielek en dat energielek duidt zich ook in je lichaam omdat de energieën in je lichaam in disbalans zijn en er stoorvelden zijn in het lichaam die disbalans activeren, hoe ga je dan met de fysieke disbalans overweg om de veelomvattendheid weer te vérdragen.

Als er disbalans is in het lichaam, om welke reden dan ook.... Het kunnen littekens zijn, het kunnen niet goed functionerende organen zijn, het kunnen aandoeningen zijn die al langdurig spelen, dan wil het lichaam erkenning daarvan ontvangen door de persoon van wie het lichaam is. De meest betrokken erkenning is dat je het aandacht geeft door handoplegging en innerlijke communicatie met die gebieden in je lichaam, die stoorvelden uitbeelden.

De vanzelfsprekendheid waarmee je dagelijks weer handoplegging doet op littekens, op organen die het moeilijk hebben, creëert hoe je in betrokkenheid omgaat met je lichaam

zodat je de maat van het lichaam respecteert in relatie tot de veelomvattendheid van zaken buiten je. Je bent zelf het uitgangspunt voor dat wat je naar buiten toe onderneemt. Dus het is elke keer weer in verbinding treden met je lichaam wanneer je je lichaam meeneemt naar de gebeurtenissen buiten.

Bij littekens is het gewoon bekend dat er meridianen doorbroken zijn en dat dat niet zo maar herstelt. Dus je hebt heel vaak handopleggingen nodig. Je hebt oliën nodig die littekenweefsel verzachten. Er zijn aparte littekentherapieën waarin men met injectienaalden onder de littekens de verklevingen probeert op te heffen. Er is heel veel mogelijk, ook via accupunctuur. Echter, het punt is dat je het dient te doen vanuit toegenegenheid, niet omdat je lichaam een ding is. Het lichaam verdient respect voor de gedragen lasten, waardoor dat wat niet zo goed meer functioneert omdat de belasting op enig moment te groot is geweest, alsnog gezien wordt.

Terugbrengend naar het thema veelomvattendheid: een begrensd lichaam dat niet volstrekt gezond is, wil niet zeggen dat de geest niet veelomvattend kan zijn. Een begrensd lichaam, met klachten ingegeven, krijgt vaak ook meer ruimte om geestelijk uit te groeien door de beproeving van de begrenzing. De kunst is de begrenzing serieus te nemen, daar in ontwapende eerlijkheid mee overweg te gaan. Met andere woorden je ontspant je in het lichaam met begrenzing. Je brengt het lichaam respect en medeleven en je beluistert het, dagelijks weer. Het lichaam raakt zo weer door en door een bezielde lichaam en vanuit die bezieling kan je in zekere zin steeds onbegrensder veelomvattendheid aan.

Er zijn maar weinig ouderen die totaal klachtenvrij oud zullen worden. Ouder worden is betekenisvol. Het wil niet zeggen dat je inboet aan mogelijkheden, wellicht fysiek, maar geestelijk kan je nieuwe paden inslaan die buitengewoon aantrekkelijk zijn. Dus zorg dat het lichaam goed onderhouden wordt. Dat je vitamine en mineralenbalans blijft kloppen. Je gezond voedsel blijft nuttigen, zuiver water drinkt, et cetera, et cetera... dus de zelfzorg....daar mag je een puntje aan slijpen bij het ouder worden.

Gevoelens dienen door te stromen, ervaar eb en vloed

Doordat er in onze omgeving een jonge man is die in korte tijd 4,5 liter bloed verloren is, negen bloedtransfusies en drie keer plasma heeft gehad, heb ik van de week een spontane schouwing gedaan voor deze man. Er is veel vrijgegeven over bloed en hoe je weer jezelf kan worden na zoveel bloedtransfusies. Dat is een heel geleidelijke weg. Echter, het meest belangwekkend van alle inspiraties die ik vrij gaf was, dat zolang gedachtestromen niet geremd worden en vrijelijk alles gevoeld mocht worden, dat dan de grootste kans aanwezig is dat de bloedwaarden zich zouden herstellen en het bloed

uiteindelijk zijn eigen identiteit weer zou gaan krijgen. Het bijzondere aan deze inspiratie is, dat de kracht van innerlijke vrijheid overweg gaat met je gevoelens zo belangrijk is, omdat daarmee het leven door je bloed heen stroomt. Er werd ook gezegd, als je behoefte hebt om te schreeuwen, schreeuw, als je wilt huilen, huil. Ben je teleurgesteld, wees teleurgesteld, voel je hoop, voel de hoop, ben je moedig, ben je moedig, ben je terneergeslagen, het zij zo.... Al die wisselende gevoelens van eb en vloed, laat ze toe, want voor een deel is het nog de nawerking van al die bloedmassa van anderen en plasma. Je dient het te leven en mee te geven en elke keer in die stroom het niet te begrenzen, niet vast te houden of niet te mogen voelen of ervaren....maar het te laten gaan, door te laten stromen. En dan hervind je de kracht waardoor je bloed weer herstelt.

Onthoud ook bij andere klachten, hoe belangrijk het is dat je mag voelen wat je voelt. Ga daar niet gekunsteld flink mee over weg of dat je het niet mag beleven, je voelt wat je voelt. Door het te voelen kan het doorstromen. **Wanneer gevoelens teveel opgehouden worden en niet meer doorstromen, geen eb en vloed meer hebben, geen beweging... dan kan dit aanleiding geven tot ziekteprocessen.** Dan kan het lichaam namelijk overbezet raken door een zelfde type gevoel. En dat maakt dat het lichaam dat op een gegeven moment niet meer goed verdraagt, kan verteren en daardoor dus een ziekte kan ontwikkelen.